

عنوان مقاله:

تعلیل های نهج البلاغه در تبیین ذات و صفات خداوند

محل انتشار:

کنفرانس سراسری علمی، تخصصی نهج البلاغه با رویکرد فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فاطمه قربانی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

تعلیل از اسلوب های بدیعی و بلاغی مورد استفاده در نهج البلاغه می باشد، بدین معنا که در کلام در وصف موضوعی، علتی ذکر می نماید که دارای بیشترین تناسب با آن بوده و سبب تقریر و تأیید آن می گردد. موضوعات توحیدی مطرح در مباحث اعتقادی، به ادعای موافقان و مخالفان، برای اولین بار در نهج البلاغه مطرح گردیده است. مقاله حاضر به روش توصیفی _ تحلیلی و با نگره تعلیل، به بررسی صفات و ذات خداوند در نهج البلاغه پرداخته است. نگاه تعلیل گونه امام در حوزه توحیدی، زوایای جدیدی از این موضوع را در مفاهیم معرفتی آشکار می سازد. این مقاله در نتیجه، روش امام را در تبیین این مطالب در نوع خود بی نظیر و منحصر به فرد دانسته و بی شک به عنوان مناسب ترین روش در ارایه مفاهیم کلامی معرفی می نماید.

کلمات کلیدی:

امام علی(ع) ، نهج البلاغه، توحید، تعلیل، ذات ، صفات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700924>

